

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/11447.**

Benyújtás dátuma: **2020-07-27 13:18**

Parlex azonosító: **PT1304H60001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Kocsis-Cake Olivio (Párbeszéd)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Palkovics László, innovációért és technológiáért felelős miniszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"A Mátrai Erőmű megvételekor az MVM miért fizeti a vételár becsült értékének többszörösét, miért vállalja át a tagi kölcsönt, amelyet közel sem biztos, hogy képes lesz visszafizetni az erőmű?"**

Tisztelt miniszter úr!

Az MVM által vevőként aláírt Mátrai Erőműre vonatkozó adásvételi szerződés esetében tisztázásra vár számos meghatározó körülmény.

Megkérdőjelezhető volt eddig is a 17,4 milliárd forintos vételár, de a szerződés szerint az MVM még átvállalta a közel 5 milliárd forintos tagi kölcsönt is, ezáltal a tényleges vételár meghaladja a 22 milliárd forintot, szemben a nyilvánosságban ismertetett előbbi összeggel. Ugyan az erőműnek a tagi kölcsönt elvileg vissza kell majd fizetnie a tulajdonosnak, a következők alapján azonban közel sem biztos, hogy képes lesz erre. Ezzel szemben az eladó képviselője előzőleg 11 milliárdos osztalékot vett ki, amelyet eredetileg a bányabezárásra, rekultivációra raktak félre, sőt szakértők is legfeljebb 3-4 milliárd forintra tették a reális vételár értékét. Azaz: míg ők valószínűleg figyelembe vették a jelentős mértékű osztalék kivételét a vételár meghatározásában, addig az MVM nem.

Ezenfelül közismert, hogy az erőmű a szenes energiatermelés leállítása után tízmilliárdos nagyságrendű bányabezárási és rekultivációs kiadásokra kényszerül, sőt a további működtetés érdekében a kormány elmondása szerint 2-300 milliárd(!) forintnyi beruházásra lesz szükség. Eközben a szerződésben csak közel 4 milliárd forintos összegben korlátozták az eladó felé a várható jövőbeni fizetési kötelezettségek áthárításának felső plafonját, ezen túl csak a tárgyalásos lehetőség marad. A szerződés szerint marad egy 18 hónapos időintervallum a további, még felmerülő hátrányos következmények áthárítására az eladó felé, de ez a pont túl homályos ahhoz, hogy érdemben érvényesíteni lehetne.

Miniszter úr a kormány képviselőjében nemrég azt mondta, hogy a klímavédelmi akcióterv keretében gáztüzelésű blokkokat építenek a Mátrai Erőműben. Csakhogy egyrészt egy új gázerőmű építéséhez nem kellett volna megvenni a veszteséges, környezetvédelmi kötelezettségekkel terhelt szén erőművet. Másrészt pedig, ha gázerőművekkel meg lehetne védeni a klímát, akkor végképp fölösleges Paks II-t felépíteni, hiszen a gázerőmű sokkal olcsóbb.

A szerződés alapján úgy tűnik, még többbe került az erőmű az államnak, mint amennyit mondtak, és még annál is értéktelenebb, mint amilyennek látszott.

Tisztelt miniszter úr, az alábbi kérdésekben szeretnék részletes, kimerítő válaszokat kérni öntől:

- o Miért fizeti az MVM a vételár becsült értékének többszörösét, sőt még a tagi kölcsönt is átvállalta, amelyet közel sem biztos, hogy képes lesz visszafizetni az erőmű?
- o A vételár meghatározásában miért nem érvényesítették a kivett osztalékot?
- o Az MVM nyilvánosságra hozza az erőműre vonatkozó Price Waterhouse által készített vagyonbecslést?
- o Az MVM tervezi, hogy az eladók felé érvényesíti a bányabezárással, rekultivációval kapcsolatos tízmilliárdos többletköltség áthárítását, amelyet a szerződés elvileg lehetővé tenne?
- o A tervezett gázerőművek megépítéséhez mi szükség volt a Mátrai Erőmű megvételére?
- o Miért kötöttek az állam számára ennyire előnytelen és az eladó számára ennyire előnyös szerződést?